

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/44/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200128
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5018200128.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): NUBIUM, s. r. o., so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, IČO: 37 925 458, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavy a bytovej politiky, so sídlom Výsokoškolákov č. 8556/33B, Žilina, za účasti ďalších účastníkov: 1/ V. B., A. č. 57, za ktorého koná M. B., bytom A. Č.. XX, 2/ M. B., bytom A. Č.. XX, 3/ Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova č. 19, Bratislava, IČO: 00 003 328, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/47/2018 zo dňa 5. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Obec Kraľovany (ďalej len ako „stavebný úrad“) rozhodnutím Číslo: 350/2016/808-rozh. zo dňa 18.05.2017 (ďalej len ako „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 66 a § 67 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) zamietla sťažovateľovu žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby: Reklamná stavba č. 8/2/4/3/1-2, miesto stavby Kraľovany na pozemku KN - C parc. č. 2/1 v katastrálnom území Kraľovany. Súčasne stavebný úrad rozhodol o námietkach účastníkov konania, a to námietke Slovenskej správy ciest IVSC Žilina, ktorej vyhovel a vyhodnotil ju ako opodstatnenú. V odôvodnení uviedol, že sťažovateľ podal žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby „Reklamná stavba 8/2/4/3/1-2 na C-KN p. č. 2/1 v kat. úz. Kraľovany umiestnenej po pravej strane štátnej cesty I/18 v smere Ružomberok -

Žilina. V stanovisku Okresného úradu Žilina, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií bolo uvedené, že dotknutý orgán nesúhlasí so zmenou doby trvania reklamnej stavby z dôvodov uvedených v § 10 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“) a nepovoľuje výnimku zo zákazu činnosti v cestnom ochrannom pásme pozemnej komunikácie I/18 E50. V stanovisku Slovenskej správy ciest IVSC Žilina bolo uvedené, že ako majetkový správca štátnej cesty I/18 nesúhlasí so zmenou doby trvania reklamných stavieb a požaduje uvedené reklamné stavby odstrániť. V stanovenej lehote sťažovateľ požiadal o zaslanie kópie kompletného administratívneho spisu, ktorý má tvoriť podklad rozhodnutia. Stavebný úrad tejto žiadosti vyhovel a poskytol fotokópie podkladov nachádzajúcich sa v spisoch, a to tých, s ktorými sťažovateľ nebol oboznámený.

2. Stavebný úrad mal v konaní jednoznačne preukázať, že reklamné stavby sú umiestnené a osadené v území 100 metrov od osi vozovky príslušného jazdného pásu cesty prvej triedy I/18, ktorá je medzinárodným cestným ťahom a je umiestnená a osadená mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce. Ďalej uviedol, že reklamné, informačné a propagačné zariadenia umiestnené pred 02.01.2015, ktoré nie sú v súlade s § 10 ods. 4 cestného zákona, sú vlastníci týchto zariadení povinní odstrániť do 01.01.2017. Stavebný úrad mal za to, že predĺžením doby trvania reklamnej stavby by došlo k porušeniu § 10 ods. 4 cestného zákona a preto žiadosť zamietol.

3. Na základe odvolania sťažovateľa žalovaný rozhodnutím Číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004076/KRA zo dňa 08.02.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že „žiadosť vlastníka reklamných stavieb spoločnosť NUBIUM, s.r.o. IČO: 47 545 674 so sídlom Trenčianska 55, Bratislava o zmenu doby trvania reklamnej stavby č. 8/2/4/3/1-2 na C-KN p. č. 2/1 v kat. úz. Kľačany, povolené rozhodnutím Obce Kľačany č. 5/2006 zo dňa 12.01.2006 s lehotou trvania do 12.01.2016, predĺženú rozhodnutím č. 58/2016/191 zo dňa 22.06.2016 do 31.12.2016 zamietol podľa § 68 ods. 2 v spojení s § 62 ods. 4 stavebného zákona a ďalšie predĺženie doby trvania reklamnej stavby nepovoľuje“.

4. Poukázal na zamietavé stanovisko Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 27.02.2017, v ktorom dotknutý orgán nesúhlasil so zmenou doby trvania reklamných stavieb z dôvodov uvedených v § 10 ods. 4 cestného zákona. Rovnako poukázal aj na vyjadrenie Slovenskej správy ciest IVSC Žilina zo dňa 21.02.2017, ako majetkového správcu štátnej cesty I/18, ktorý taktiež nesúhlasil so zmenou doby trvania reklamnej stavby a požadoval stavbu odstrániť. Žalobcovi bola stanovená lehota na podanie námietok a pripomienok k týmto listinným podkladom na vydanie rozhodnutia, ktoré mu boli na základe jeho žiadosti o zaslanie kópie kompletného administratívneho spisu doručené, ktorú však nevyužil a na záväzné stanovisko Okresného úradu Žilina nereagoval, rovnako ani na vyjadrenie správcu komunikácie. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že reklamné stavby sú doteraz umiestnené a osadené v území 100 metrov od osi vozovky príslušného jazdného pásu cesty prvej triedy I/18 E50, ktorá je medzinárodným cestným ťahom mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce. Tieto skutočnosti - dobre známe pomery staveniska oprávňovali stavebný úrad upustiť od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania v zmysle § 61 ods. 2 stavebného zákona s tým, že určil účastníkom konania lehotu na uplatnenie námietok. Žalovaný preto námietky sťažovateľa, ktoré poukazovali na nedostatočne zistený skutkový stav, ako aj nesprávny postup prejednávania žiadosti, považoval za neopodstatnené. Žalovaný dospel k záveru, že stavebný úrad o žiadosti rozhodol v súlade so zákonom z toho hľadiska, že nie je možné už podľa v súčasnosti platných predpisov povoliť ďalšiu existenciu reklamných stavieb tak, ako sú umiestnené pri ceste I/18 s charakterom medzinárodného cestného ťahu. Svoje rozhodnutie oprel o riadne zistený skutkový stav veci, ako aj v súčasnosti platné predpisy, a to zákon o cestách. Nesprávne však použil hmotnoprávny predpis, ktorým žiadosť o predĺženie doby trvania reklamnej stavby zamietol. Preto pristúpil k zmene výroku prvostupňového rozhodnutia tak, aby bol v súlade s § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“).

II.

Konanie pred správnym súdom

5. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal sťažovateľ v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a navrhol toto rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

6. V podanej správnej žalobe najmä uviedol, že

- súčasne s preskúmaným rozhodnutím mu bolo doručené rozhodnutie žalovaného číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004075/KRA zo dňa 08.02.2018, ktoré sa má týkať rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. 349/2016/807-rozh. zo dňa 18.05.2017, ktoré rovnako konštatovalo, že reklamná stavba bola predĺžovaná rozhodnutím č. 58/2016/191 zo dňa 22.06.2016, pričom ani v jednom rozhodnutí sa žalovaný nezmieňuje, ktorý skutkový stav je správny a výrok napadnutého rozhodnutia korešponduje s jeho odôvodnením, avšak ak by bolo správne druhé rozhodnutie, potom je nesprávne preskúmané rozhodnutie;
- žalovaný neuvádza žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré rozhodol o zmene výroku správneho orgánu prvého stupňa;
- nie je zjavné, na základe akých úvah či podkladu žalovaný uvádza, že správny orgán prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, keď súčasne uvádza, že nesprávne použil hmotnoprávny predpis;
- nie je možné v rozsahu úvah použitých správnymi orgánmi vysvetliť pochopiteľne dôvody rozhodovania z hľadiska obsahu výroku stavebného úradu, jeho zmeny, identifikácie reklamných stavieb v jednotlivých výrokoch a označovania rozhodnutí žalovaného, osobitne preskúmaného rozhodnutia v porovnaní s neskorším rozhodnutím pod tou istou spisovou značkou;
- interné číslovanie právneho predchodcu žalobcu nie je dostatočne určité v súvislosti s umiestnením reklamnej stavby;
- namieta zistenie skutkového stavu o tom, že stavba sa skutočne nachádza na uvádzanom mieste, a preto záver, že stavebný úrad mohol upustiť od spoľahlivého zistenia skutkového stavu, ak sú mu dobre známe pomery, je správny len do tej miery, že je potrebné uviesť, čo sú dobre známe pomery staveniska a akými preskúmateľnými úvahami dospel ku kvalite spoľahlivosti takýchto zistení;
- nie je zjavné, na základe akých spoľahlivo zistených skutočností malo dôjsť k subsumcii pod právnu normu obsiahnutú v § 10 ods. 4 cestného zákona a k identifikácii dotknutého orgánu;
- interné číslovanie reklamných stavieb neumožňuje výrok žalovaného vykonať, nakoľko odkazuje na súkromné číslovanie subjektu, ktorý už žiadne reklamné stavby nevlastní;
- bola mu odňatá možnosť náležite argumentovať a správne orgány porušili aj § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktorý citoval;
- v správnom konaní žiadal o kópiu celého administratívneho spisu, ktorá mu nebola predložená a selektívne vyhovieť uplatnenému právu sťažovateľa je zásahom do spravodlivosti konania.

7. Krajský súd dospel k záveru o tom, že správna žaloba je nedôvodná z dôvodu, že

- bolo riadne preukázané, že reklamná stavba bola umiestnená pred 02.01.2015 a spĺňa atribúty uvedené v § 10 ods. 4 cestného zákona, preto bolo povinnosťou ich vlastníka reklamnú stavbu v zmysle § 24f ods. 1 cestného zákona odstrániť do 01.01.2017;
- sťažovateľovi doručené rozhodnutie žalovaného číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004075/KRA zo dňa 08.02.2018 nie je predmetom tohto súdneho prieskumu;
- odôvodnením, prečo došlo k zmene prvostupňového rozhodnutia, sa žalovaný zaoberal od strany 6 až po stranu 10, obsahujúcimi exkurz do rozhodovania o reklamných stavbách v zmysle právnej úpravy účinnej od 02.01.2015 (Zákon č. 293/2014 Z.z.) a náhľadom na rozhodovaciu prax pred a po tomto dátume;
- z odôvodnenia je nepochybné, že zo zaradenia ust. § 67 ods. 4 stavebného zákona k ustanoveniam stavebného zákona o stavebnom konaní sa vyvodzuje, že konanie o žiadosti vlastníka reklamnej stavby o povolenie zmeny doby trvania reklamnej stavby je novým stavebným konaním, v ktorom sa postupuje primerane podľa § 54 až § 70 stavebného zákona a v prípade rozhodovania o zmene doby trvania reklamnej stavby ide vo svojej podstate o povolenie zmeny stavby pred dokončením v zmysle § 68 stavebného zákona; preto žalovaný použil aj ustanovenie § 68 stavebného zákona a zmenil prvostupňový výrok tak, že zamietol žiadosť podľa § 68 ods. 2 a § 62 ods. 4 stavebného zákona;

- z výroku prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že stavebný úrad použil na zamietnutie žiadosti §§ 66 a 67 stavebného zákona a žalovaný na zamietnutie použil § 62 ods. 4 stavebného zákona;
- dokazovanie bolo vykonávané len pred prvostupňovým správnym orgánom a všetky dôkazy, z ktorých vychádzal žalovaný aj stavebný úrad, mal sťažovateľ k dispozícii;
- žalovaný pristúpil k zmene prvostupňového rozhodnutia len z dôvodu aplikácie konkrétnej procesno-právnej normy pri zamietnutí žiadosti, pričom skutková situácia a hmotno-právne posúdenie žiadosti z pohľadu cestného a stavebného zákona zostalo nezmenené;
- výrok preskúmaného rozhodnutia je dostatočne určitý, pretože je v ňom reklamná stavba špecifikovaná jej umiestnením na C-KN p. č. 2/1 v kat. úz. Kral'ovany a ďalej špecifikovaná jej umiestnením po pravej strane štátnej cesty I/18 v smere Ružomberok - Žilina a rozhodnutím Obce Kral'ovany č. 5/2006 zo dňa 12.01.2006 v spojení s rozhodnutím Obce Kral'ovany č. 58/2016/191-TS01/A10 zo dňa 22.06.2016, a teda je zrejmé, o ktorú stavbu sa jedná;
- z administratívneho spisu je zrejmé, akým spôsobom dospeli správne orgány k skutkovému záveru, že reklamné stavby sú umiestnené a osadené v území 100 metrov od osi vozovky príľahlého jazdného pásu cesty prvej triedy I/18, pričom sťažovateľ túto skutočnosť v správnom konaní vôbec nenamietal;
- je nesporné, že cesta I/18 je medzinárodným cestným ťahom a reklamná stavba je umiestnená a osadená mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce, čo sťažovateľ v správnom konaní nerozporoval;
- z odôvodnenia oboch rozhodnutí vyplývajú jednotlivé náležitosti odôvodnenia rozhodnutia, ako ich má na mysli ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku;
- sťažovateľovi bolo doručené oznámenie o začatí správneho konania, v ktorom mu bola stanovená lehota 7 pracovných dní na doručenie svojich námietok, inak na ne nebude prihliadnuté a po doručení fotokópií podkladov pre prvostupňové rozhodnutie mu bola opätovne daná lehota 7 pracovných dní na zaslanie námietok, avšak sťažovateľ sa ani v dodatočnej lehote 7 pracovných dní nevyjadril;
- sťažovateľ v celom prvostupňovom správnom konaní žiadne námietky a pripomienky neprodukoval, pričom s podaným odvolaním sa žalovaný riadne vysporiadal;
- stavebný úrad zaslal sťažovateľovi kópiu stanoviska Slovenskej správy ciest IVSC zo dňa 21.02.2017 a stanoviska Okresného úradu Žilina, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 21.02.2017, pričom len o týchto dvoch podkladoch sťažovateľ nemal vedomosť a ostatné podklady mu už v rámci správneho konania boli doručené alebo ich sám stavebnému úradu doručil;
- zotrúvanie na požiadavke opätovného predloženia listín, ktoré boli sťažovateľovi doručené, resp. ktoré sám stavebnému úradu doručil sa javí ako šikanózne, účelové a v rozpore s elementárnou logikou.

III.

Kasačná sťažnosť, stanovisko žalovaného

8. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a navrhol aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje a vec vracia stavebnému úradu na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol najmä, že krajský súd podľa sťažovateľa nesprávne aplikoval ustanovenie § 126 ods. 1 stavebného zákona v spojení s § 10 ods. 4 cestného zákona, pretože správny orgán nemôže požadovať doklady nad rámec zákona. Zároveň vec nesprávne právne posúdil, keď sa stotožnil s argumentáciou žalovaného zaoberajúc sa v bode 17 námietkou o nezaobzeraní sa správnych orgánov skutočnosťami, na základe ktorých malo dôjsť k subsumpcii pod právnu normu § 10 ods. 4 cestného zákona a tým aj k identifikácii dotknutého orgánu, keď nebol vykonaný žiadny úkon na zistenie skutočností potrebných na subsumpciu.

10. Sťažovateľ považoval za zmätočnú tú časť napadnutého rozsudku, v ktorej správny súd uviedol skutočnosti o umiestnení dotknutej stavby, ktoré sťažovateľ žiadnym spôsobom nerozporoval. Za zmätočné považuje sťažovateľ tiež poukazovanie na ust. § 10 ods. 4 cestného zákona obsahujúce zákaz, ktorý nie je možné zmierniť akýmkoľvek stanoviskom „dotknutého orgánu“. Samotná existencia stanoviska „dotknutého orgánu“ v administratívnom spise svedčí o tom, že ani žalovaný, ani správny

orgán prvého stupňa nepostupovali v konaní správne, nakoľko žiadne stanovisko nemôže tento zákaz zmierniť. Záväzné stanovisko je podľa sťažovateľa možné pri cestných ochranných pásmach žiadať a vydávať len podľa § 11 ods. 2 cestného zákona a pokiaľ správny súd prevzal argumentáciu žalovaného o aplikácii § 10 ods. 4 cestného zákona rezignoval v podstate na akékoľvek zisťovanie a odôvodňovanie skutkového stavu zo strany správnych orgánov, ktorý má byť subsumovaný pod právnu normu. Ak správny súd poukazuje na ust. § 10 ods. 4 cestného zákona, musí byť možná aplikácia citovaného ustanovenia, a to predovšetkým s ohľadom na umiestnenie reklamných stavieb mimo sídelného útvaru obce. Skutočnosť ohraničenia sídelného útvaru obce dopravnými značkami je podľa sťažovateľa nesporná, len v tom rozsahu, že cez tieto body logicky môžu prechádzať hranice sídelného útvaru, ktoré sú čiary a práve toto bolo v správnom konaní namietané v rozsahu, v akom to sťažovateľovi umožňoval rozsah namietaných porušení jeho procesných práv. Ak poukazoval správny súd na ust. § 10 ods. 4 cestného zákona a súčasne tvrdil, že reklamné stavby sú osadené mimo sídelného útvaru obce, potom poprel denotát pojmu „sídelný útvar obce“.

11. Sťažovateľ ďalej namietal, že v prípade požadovaného „záväzného stanoviska“ absentovalo akékoľvek posudzovanie jeho obsahových a formálnych náležitostí podľa § 140a a § 140b stavebného zákona a nedodržanie postupu podľa § 140b ods. 6 stavebného zákona. Z uvedených dôvodov sťažovateľ namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a rozpor s povinnosťou správneho súdu podľa § 139 ods. 2 S.s.p. Správny súd podľa sťažovateľa zasiahol do jeho práva na spravodlivý proces, keď rozhodnutie je podľa neho nepresvedčivo odôvodnené, arbitrárne s nesprávnou a ničím nepodloženou aplikáciou § 10 ods. 4 cestného zákona na skutkový stav vyplývajúci z administratívneho spisu.

12. K bodu 13 odôvodnenia rozsudku sťažovateľ uviedol, že súd zrejme pri vyhodnocovaní o námietke uvedenej v danom bode vychádzal z obsahu administratívneho spisu, ktorého úplnú kópiu sťažovateľovi správne orgány na jeho žiadosť nespřístupnili, preto tento postup zasiahol do jeho práva na spravodlivé konanie, keď nemohol pri množstve chýb v jednotlivých rozhodnutiach a nevyhotovení kompletnej kópie administratívneho spisu vedieť, ktoré rozhodnutie sa zaoberalo ktorou žiadosťou, čo mu sťažilo oboznámenie sa s jednotlivými dôvodmi rozhodnutí a obmedzilo jeho možnosť uplatňovania svojich práv. Aj z uvedených dôvodov považuje sťažovateľ napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný.

13. K bodom 14-18 napadnutého rozsudku sťažovateľ uviedol, že správny súd sa s namietanými dôvodmi nepreskúmateľnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a pred ním stavebného úradu vysporiadal spôsobom nezohľadňujúcim ich súčasnú, či následnú existenciu. Správny súd podľa sťažovateľa dospel k svojim záverom na základe doplňujúceho vyjadrenia žalovaného a/ alebo po skompletizovaní administratívneho spisu, avšak žalobcovi nie je zrejmé ako mohol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa poznať jeho následný postup a po ňom postup žalovaného. Namietol, že správny súd nevyhodnotil rozsah namietaných pochybení vo vzájomnej súvislosti a čase a jeho odôvodnenie pochopenia rozhodnutia je pochopením rozhodnutia správnym orgánom prvého stupňa a po ňom žalovaného, nie pochopením priemerného adresáta, a to za iného stavu administratívneho spisu a rozhodnutia, než stavu, pri ktorom uplatňoval svoje práva žalobca ako účastník správneho konania.

14. Záver krajského súdu obsiahnutý v bode 19 jeho rozsudku je podľa sťažovateľa celkom odtrhnutý od okolností, za akých bol nútený uplatňovať svoje práva, hodnotenie uplatňovania jeho práva podľa § 23 ods. 1 správneho poriadku ako šikanózneho je celkom neprimerané a nenáležité. Svojvoľné obmedzovanie zákonom garantovaných procesných práv sťažovateľa v správnom konaní zo strany správneho súdu predstavuje rovnako zásah do práva žalobcu na spravodlivý proces. Sťažovateľ ďalej namietal, že ak nie je rozhodnutie presvedčivo odôvodnené, znemožňuje sťažovateľovi spoznať skutočné dôvody rozhodnutia a zároveň uvedené podľa neho znamená, že správny súd nesprávne právne posúdil možnosti, ktoré poskytuje účastníkovi konania § 23 ods. 1 správneho poriadku, keď z odôvodnenia krajského súdu možno vyvodzovať, že správny orgán je oprávnený sám si určiť v akom rozsahu vyhovie žiadosti o kompletnú kópiu s následným nevyhnutným obmedzením účinných možností argumentácie v rovine prípustnej polemiky s dôvodmi postupu a rozhodnutia správneho orgánu. Uvedené predstavuje v danom prípade podľa názoru sťažovateľa rovnako dôvody podľa § 440 ods. 1

písm. f/ a g/ S.s.p., pre ktoré je potrebné rozhodnutie správneho súdu zrušiť.

15. Napadnutý rozsudok je zaťažený vadou nesprávneho právneho posúdenia ako aj nepreskúmateľnosťou rozhodnutia v podobe absencie presvedčivého odôvodnenia s priamym zásahom do práva na spravodlivý proces aj z toho dôvodu, že krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenia týkajúce sa koncentrácie konania, keď v podstate zbavil správne orgány svojich povinností podľa § 3 ods. 2 a 5, § 32 ods. 2 a § 34 ods. 6 správneho poriadku ako aj povinnosti posudzovania/hodnotenia dokumentov požadovaných v nadväznosti na zistený skutkový stav od dotknutých orgánov podľa §140a a § 140b stavebného zákona, teda spoľahlivo zisťovať skutkový stav v úzkej súčinnosti s účastníkom konania, správne ho hodnotiť, a to aj s ohľadom na skutočnosti, keď žiadne zistenia v administratívnom spise neodôvodňovali vyžadovanie záväzného stanoviska, jeho obsah nebol v súlade s ust. § 140b ods. 1 stavebného zákona, posúdenie a rovnako tak aj postup podľa § 140b ods. 6 stavebného zákona neboli vykonané vôbec. Správny orgán bol povinný správne a spoľahlivo zistiť skutkový stav veci, správne ho vyhodnotiť a zákonným spôsobom vyhodnotiť aj obsah stanoviska „dotknutého orgánu“. Sťažovateľ sa z uvedených dôvodov nemôže stotožniť s príliš zjednodušujúcou a paušalizujúcou argumentáciou správneho súdu uvedenou v bode 17 a 18.

16. Podľa názoru sťažovateľa sa krajský súd odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p., v zmysle ktorej správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov musí obmedziť len na hodnotenie, či vykonané dôkazy, z ktorých správne orgány vyvodzujú svoje závery nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na zodpovedanie otázky, či vykonané dôkazy robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správne orgány dospeli. Hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov nemôže byť ľubovoľné. Správny orgán môže pristúpiť k voľnému hodnoteniu dôkazov len potom, ako vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. V danom prípade však žalovaný a ani správny orgán prvého stupňa nezistili žiadny skutkový stav preto, aby vôbec mohli pristúpiť k požadovaniu akéhokoľvek záväzného stanoviska podľa akéhokoľvek zákona na ochranu záujmov, ktoré mohli byť dotknuté. Preto ani nemohli správne orgány vykonať správne subsumpciu spoľahlivo zisteného skutkového stavu pod právnu normu, ktorá by umožňovala aplikovať § 10 ods. 4 cestného zákona pri svojom rozhodovaní alebo požadovať akékoľvek záväzné stanovisko k záujmu chránenému podľa osobitných predpisov uvedených v § 126 ods. 1 stavebného zákona a na nadväzujúcich osobitných predpisov a to bez ohľadu na skutočnosť, že akokoľvek záväzné stanovisko je vo vzťahu k zákazu podľa § 10 ods. 4 cestného zákona v sídelnom útvere, ale aj mimo sídelného útvaru obce irelevantné.

17. Z vyššie uvedených dôvodov nenesie podľa sťažovateľa odôvodnenie napadnutého rozsudku správneho súdu kvalitu presvedčivého odôvodnenia predpokladanú zákonom a aj rozhodovacou praxou kasačného súdu v podobe vzniku možnosti pochopenia dôvodov rozhodnutia priemerným adresátom, ktorým je aj sťažovateľ. S ohľadom na vyššie uvedené sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 2 S.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje, vec vracia správne súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a sťažovateľovi priznáva trovy konania a právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

18. Žalovaný ani ďalší účastníci konania sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

IV.

Právne závery kasačného súdu

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju postupom podľa § 461 S.s.p.

zamietol.

20. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. marca 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 43 ods. 2 stavebného zákona reklamná stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou podľa odseku 1 písm. a/ až d/ alebo upevnená strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ na zemi alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu a ktorej funkciou je šírenie reklamných, propagačných, navigačných a iných informácií viditeľných z verejných priestorov.

Podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprímerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

Podľa § 68 ods. 2 citovaného zákona v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

Podľa § 10 ods. 4 cestného zákona mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce je v území 100 metrov od osi vozovky príslušného jazdného pásu diaľnice, rýchlostnej cesty a cesty I. triedy, ktoré sú medzinárodným cestným ťahom, okrem odpočívadiel, zakázané umiestňovať reklamné stavby; to sa nevzťahuje na označenia stavby a označenia súvisiace s výstavbou alebo prevádzkou diaľnice, rýchlostnej cesty alebo cesty I. triedy, ktoré sú medzinárodným cestným ťahom.

Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

Podľa § 464 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

21. Kasačný súd konštatuje, že predmetom kasačného konania (účastníkov NUBIUM, s. r. o. proti žalovanému Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky) je skutkový a právny stav týkajúci sa zamietnutia žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej stavby umiestnenej po pravej strane štátnej cesty I/18 v smere Ružomberok - Žilina. Nakoľko obdobná vec rovnakých účastníkov konania (a s totožnými sťažnostnými bodmi) bola predmetom konania a rozhodovania iného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Sžk/19/2019 zo dňa 15.10.2020, s ktorým sa kasačný súd stotožňuje, v súlade s § 464 ods. 1 S.s.p. preberá relevantnú časť jeho odôvodnenia v doslovnom znení:

„ 26. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti duplikuje žalobné body (nezistený skutkový stav), najmä vzdialenosť 100 m od osi vozovky pre umiestnenie reklamy, reklamnej tabule, nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, zmätočnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutí žalovaného v súvislosti s výrokmi prvostupňového rozhodnutia, rozhodnutia žalovaného, zmätočnosť a nezrozumiteľnosť výrokov rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v identifikácii stavby, porušenie zásad dvojinstančnosti správneho konania, v súvislosti so zmenou rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu žalovaným.

27. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukazuje a zdôrazňuje nedostatočne zistený skutkový stav správnymi orgánmi, ktoré sa nezaoberali identifikáciou reklamnej stavby a nepreukázali nutnosť aplikácie § 10 ods. 4 cestného zákona, ďalej poukazoval na odňatie možnosti žalobcu konať pred správnymi orgánmi, najmä v súvislosti s neumožnením oboznámenia žalobcu, pred vydaním rozhodnutí správnych orgánov so všetkými podkladmi rozhodnutia, nepredložením kompletného administratívneho spisu zo strany správnych orgánov, v dôsledku toho porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces pred správnymi orgánmi ako aj pred súdom.

28. Sťažovateľ navyiac, od žalobných bodov, okrem namietania aplikácie § 10 ods. 4 cestného zákona, spochybnil kompetenciu dotknutých orgánov, ktoré vydávali záväzné stanovisko, ktoré bolo podkladom pre vydanie rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho rozhodnutia.

29. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti vytýka krajskému súdu nesprávne právne posúdenie veci (aplikácia § 126 ods. 1 v spojení s § 140b ods. 6 zákona č. 50/1976 Zb. a § 10 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. v spojení s ust. čl. 2 ods. 2 Ústavy SR) a v tomto kontexte namietal sťažovateľ nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozsudku krajského súdu s poukazom aj na jeho bod 19 rozsudku krajského súdu a preukazoval dôvod na vyhovie kasačnej sťažnosti pri aplikácii § 440 ods. 1 písm. f/ SSP. Ďalej sťažovateľ tvrdil, že krajský súd sa odchyľil od ustálenej súdnej praxe, keď neakceptoval námietky žalobcu o rozhodovaní žalovaného a prvostupňového správneho orgánu na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a krajský súd pri rozhodovaní sa neobmedzil len na hodnotenie, či vykonané dôkazy, z ktorých správne orgány vyvodzujú svoje závery, nie sú pochybné, či vykonané dôkazy robia vôbec možný skutkový záver, ku ktorému správne orgány dospeli, keď hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov nemôže byť ľubovoľné, s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 4Sžo/3/2011.

30. Podľa sťažovateľa krajský súd nezdôvodnil riadne aplikáciu § 10 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. nevysporiadal sa s namietanou irelevantnosťou záväzného stanoviska, ktoré bolo jedným z podkladov pre vydanie rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, nevysporiadal sa ani s tvrdením sťažovateľa o nezrozumiteľnosti rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď neakceptoval dôvodnosť námietok žalobcu v nedostatočnom zdôvodnení rozhodnutí žalovaného a porušení práva žalobcu na spravodlivý proces, najmä v súvislosti s nepredložením kompletného administratívneho spisu obsahujúceho podklady pre vydanie rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu.

31. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného a prvostupňového správneho orgánu konštatuje, že v plnej miere sa stotožňuje s odôvodnením kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku správneho súdu, na jeho odôvodnenie v plnom rozsahu odkazuje. Z uvedených dôvodov opakované skutkové a právne závery krajského súdu explicitne nezdôvodňuje.

32. Kasačný súd zdôrazňuje, že úlohou krajského ani kasačného súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania. Nie je preto úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu sťažovateľa s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležite odôvodní, niet dôvodu, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

33. Navyiac, kasačný súd udáva, že krajský súd sa so všetkými žalobnými bodmi, ktoré lícuju so sťažnostnými bodmi uvedenými v kasačnej sťažnosti, riadne vysporiadal a podrobne až vyčerpávajúco zdôvodnil svoje rozhodnutie. So správnym posúdením veci krajským súdom sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožnil.

34. Vec je vecne správne posúdená vtedy, ak je správne zistený skutkový stav a súčasne je vec aj správne právne posúdená. Skutkové okolnosti možno považovať za správne zistené, ak sú podložené skutočnosťami, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom. Právnym posúdením veci možno rozumieť analytickú činnosť, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. V zmysle doterajšej rozhodovacej praxe chápe Najvyšší súd SR pod správnym právnym posúdením veci, ak je súdom na zistený skutkový stav správne aplikované právo. O správnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil správny právny predpis, ktorý aj správne

interpretoval, a ak zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy.

35. Kasačný súd dodáva, že sa stotožnil s názorom, že podkladom pre rozhodovanie správnych orgánov bolo, o.i. aj stanovisko (stanovisko Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií) zo dňa 21.02.2017, ktoré vychádzalo aj z vyjadrenia Slovenskej správy ciest Žilina zo dňa 21.02.2017, ktorý (Okresný úrad Žilina) ako orgán podľa § 3 ods. 4 písm. a/ zákona č. 135/1961 Zb. je kompetentným orgánom vykonávať štátnu správu vo veciach ciest I. triedy a stanoviska - Slovenská správa ciest Žilina. Žalobca chcel reklamné zariadenie umiestniť na ceste I. triedy.

36. Stanovisko Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií Žilina bolo, podľa kasačného súdu, pred vydaním rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu potrebné, s poukazom na § 1 ods. 2 písm. b/ vo väzbe na § 11 ods. 5 a 6 zákona č. 135/1961 Zb. Výzvanie tohto záväzného stanoviska prvostupňovým správnym orgánom bolo v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobca pred vydaním rozhodnutia žalovaného bol s týmito podkladmi oboznámený a napriek výzve prvostupňového správneho orgánu zo dňa 13.03.2017, ktorá mu bola doručená 16.03.2017, žiadne námietky k obsahu tejto výzvy a pripojených príloh nepodal a žiadnym spôsobom závery uvedené v týchto podkladoch rozhodnutia nespochybnil. Až odvolaním proti prvostupňovému správne rozhodnutiu spochybnil určitosť obsahu týchto príloh (záväzného stanoviska Okresného úradu Žilina a vyjadrenia Slovenskej správy ciest Žilina).

37. Záväzné stanovisko je na účely konaní podľa zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci (§ 140b ods. 1 stavebného zákona). Postavenie dotknutého orgánu v konaniach podľa stavebného zákona (vyplývajúce z citovaných ustanovení stavebného zákona) mu prisudzuje odlišné oprávnenia ako účastníkom konania najmä s ohľadom na skutočnosť, že dotknutý orgán v konaní nepresadzuje svoje subjektívne práva, právne záujmy, ani sa nekoná o jeho právnych povinnostiach. Treba zdôrazniť, že dotknuté orgány nepredkladajú záväzné stanoviská týkajúce sa ich subjektívnej právnej sféry, ale týkajúce sa verejných záujmov, ktorých ochrana vyplýva z osobitného predpisu. Verejný záujem predstavuje istý protiklad k záujmu súkromnému, jedná sa o určitý všeobecne prospešný stav, cieľ, ktorý treba chrániť a rešpektovať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/16/2014 z 03.03.2015).

38. Sťažovateľ tiež namietal nedostatočný skutkový stav veci, najmä nezistenie skutočnej vzdialenosti umiestnenia reklamy 100 m od osi vozovky príľahlého jazdného pruhu cesty I. triedy, ktorá je medzinárodným cestným ťahom.

39. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu, ktorého súčasťou je aj fotodokumentácia, pripojená žalobcom k žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej stavby zo dňa 22.12.2016, mal bez nutnosti odborného posúdenia a ohliadky miesta samého, nespochybniteľne preukázané, že reklamné zariadenie, ktoré je aj fyzicky umiestnené, resp. bolo umiestnené pri ceste I. triedy, a ktorého sa žiadosť týkala, je reklamné zariadenie umiestnené niekoľko metrov (nie desiatok metrov) od zvodidiel cesty I. triedy a vychádzajúc zo šírky jazdného pruhu, ktorý môže byť v rozpätí od 2,75 m do 3,5 m (STN 736110), nie je ani vizuálne preukázané a zrejme, že by reklamné zariadenie sa nachádzalo vo vzdialenosti 100 m od osi vozovky príľahlého jazdného pruhu cesty I. triedy, preto spochybňovanie riadne zisteného skutkového stavu správnym orgánom vo vzťahu k aplikácii § 10 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. a vzdialenosti umiestnenia reklamného zariadenia od cesty I. triedy a jazdného pruhu, považoval kasačný súd za účelové. Prípadné zisťovanie presnej (na metre) vzdialenosti reklamného zariadenia od osi vozovky príľahlého jazdného pruhu by, podľa kasačného súdu, nemohlo primieť a ani neprímieslo priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu. Navyiac, kasačný súd konštatuje, že žalobca je v žiadosti povinný preukázať, že reklamné zariadenie umiestnené v blízkosti vozovky - cesty I. triedy, spĺňa podmienky umiestnenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 131/1995 Z.z. a že vzdialenosť umiestnenia reklamného zariadenia od osi vozovky príľahlého jazdného pruhu cesty I. triedy je vo vzdialenosti minimálne 100 m. Takéto dôkazy bol žalobca povinný preukázať, podľa názoru kasačného súdu, spolu s podaním žiadosti, v ktorej žiadal o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Naopak, z fotodokumentácie - listinných dôkazov, ktoré sám k žiadosti pripojil, je bezpochyby preukázané, že bez znaleckého posúdenia a ohliadky na mieste samom a faktického merania tejto vzdialenosti, vzdialenosť 100 m od osi vozovky

jazdného pruhu cesty I. triedy, umiestnenie reklamného zariadenia v súlade s § 10 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb., nie je dodržané.

40. Námietku žalobcu o zmätočnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje za dôvodnú, nakoľko ako už bolo mnohokrát judikované, v odôvodnení je potrebné objasniť skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. Ak mal krajský súd za to, že z administratívneho a súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného je nedôvodná a túto skutočnosť uviedol v svojom rozsudku, samozrejme, s odvolaním sa na skutkové zistenia a právne posúdenie veci s ich hoc aj stručným ozrejmnením, nevidí kasačný súd dôvod na zrušenie rozsudku, s ktorým sa skutkovo a právne stotožňuje. V opačnom prípade by bol narušený princíp hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania.

41. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m.m. IV.ÚS 112/05, I.ÚS 117/05).

42. Kasačný súd sa stotožňuje s argumentáciou krajského súdu k jednotlivým žalobným bodom, na ktorú v plnom rozsahu odkazuje, preto ju duplicitne neopakuje.

43. Zo žalobnými argumentami žalobcu sa v odôvodnení rozsudku správny súd riadne vysporiadal, obsah rozsudku spĺňa podmienky práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, keď zdôvodnenie rozsudku správneho súdu, vrátane bodu 19 rozsudku je, podľa kasačného súdu, zrozumiteľné a dostatočné. Podľa názoru kasačného súdu rozsudok odôvodnil krajský súd v súlade so zákonom, keď neporušil právo účastníkov konania, žalobcu - sťažovateľa, na riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia a tým aj právo na spravodlivý proces."

V.

22. Kasačný súd tak vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil žiaden dôvod, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú postačujúce východiská pre vyslovenie záveru krajského súdu o nedôvodnosti žaloby. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

23. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a contrario, žalobcovi - sťažovateľovi, ktorý nemal v kasačnom konaní úspech, nevzniká právo na náhradu trov kasačného konania, pričom nezistil dôvod na priznanie trov kasačného konania žalovanému, ktorý mal v konaní úspech podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p.

24. Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli (§ 169 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.